

Δημόφω, Περυγε. εἰσός,
Ν. Ξαδωνομ. 66. 55-67

①

Δήμαρος
(Παῖσιος)

Ο Δω. Δημόφωρ ἐκδόει ἐν αὐτῷ Περυγεακὴν ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου
εἰσός τῆς ἐν Ἡσίοτῳ χρονοβίτου ἐν τῷ νῦν ἀρ. 256 (β.
192^α εἰς) αὐτὸς τῆς ἐν Ἀγ. Ὁριμονίῃ Σηροδοτάμῳ, ἔχον ἑ-
παῖσιον Δημόφωρ, ἐκδόει Παραμωθίας καὶ Βονδρωτῶν, ἀν-
τιγράμματα ἐν παλαιότερον στυλῶν. Ὁ Παῖσιος ἤρμασε κατὰ τὸν
18 αἰῶνα, τὸ Περυγεακὸν ἐν τῷ ἡ' ἐκδόσει εἶναι ἰδιόγραφον τοῦ Καῖο
Δαυόντε. Ἡ Περυγεακὴ ἐκδόει τὸ στυλ ἐν Βενετίᾳ τὸ 1794
παρὰ Ν. Γληνὲ ἀπό τῆς ἐκδόσεως: Περυγεακὴ τῆς ἀρχαίας καὶ δαμνα-
τογραφῆς εἰσός καὶ τῶν δαμνῶν τῆς ὑστεραίας θεοτόκου
χρονοβίτου, ἥτις ἐκδόει κατὰ πρώτην φοράν ἐν τῷ χωρί-

Δημόκρατος, Περικλ. αἰώνας,
N. Ελληνισμ. 66. 55-67

(2)

Δήμαρος
(Ταῖσιος)

οἱ Στρατηγανίαν καταμένον. Νῦν αὖτις τῶσδε ἐκδοθεῖσα
..... ἔστιμεν αὖτε καὶ δαδαίη τῶν τριμυαίων κορυφῶν
ἐν τῇ οὐρανῇ τῇ ἀγίας μονῆς», οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ κώδιτι ἐστὶ —
γράφειν: "Τοῦ θεωριλεσθέντος καὶ δοκιμασθέντος ἀγίου Παραμυθί-
ας καὶ Βοδρονταῦ κυρίου καὶ Παῖσιου τοῦ Δημόκρατος, οὗτος τῇ ἀγίᾳ
ἐκδοθεῖσα τῇ Χρυσοβίτξας διήκους οὗς ἦλθεν εἰς τὸ χαρὶν
Κορσοβίτσα εἰς Ἰωάννιναν". Ἡ χρυσόβιτος διήκους ἐκδοθεῖσα —
νος τῇ μονῇ Ευροδοσίᾳ μόνον εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῇ
ἐκδοθεῖσαν ἀντιδοχῇ. Αἱ χρυσόβιται ἀφελῆσθαι εἰς τὸν ἐκδοθέν, ὅς
τις μεταρρυθμίσεν, ἐκδοθεῖς γλωσσικῶς τὸ κεῖμενον τοῦ Δημόκρατος.
Ἐκδοθεῖς ὁ λαμψὲς ἐκδοθεῖς τῇ διήκους ἐκδοθεῖς ἐν τῇ

Δημόκρατος, Τετραλογία. Εμψύκωσις,
Ν. Ἑλληνισμ. 6 σ. 55-67

③

Δήμαρος
(Παίσιος)

τὰς ἐν τῷ Ἑκκύδωλῃ Βυβλίᾳ ἐκδομένας. Τὸ ἐμψύκωσις
τοῦ συγγραφέως εἶναι Δήμαρος καὶ ἀλλήλων Δημέρου αὐτὸν
ἐκδίδει τὸν δὲ Σάδας βυβλίᾳ τοῦ Παίσιου Πάραρ-
θίας (Νεοελλ. Φιλολογία σ. 482).

Ὁ τε Δήμαρος ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἐκδίδει τὰς ἐν ἑαυτοῦ
καὶ τῶν θαυμαστῶν καὶ ἐμψύκωσις καὶ θεοτόμεν Χρυσό-
βουλος ἐκδομένης.

